úterý 33. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 2 Mak 6,18–31
Zříkám se svého života, abych zanechal ušlechtilý příklad hrdinné smrti za svaté a vznešené zákony.

Čtení z druhé knihy Makabejské.

Eleazara, jednoho z nejpřednějších znalců Písma, muže pokročilého věku a ctihodného vzhledu, nutili jíst vepřové maso tím, že mu násilím otevřeli ústa. On však si raději vyvolil slavnou smrt než potupný život. Maso vyplivl a dobrovolně přistoupil k mučidlu. Tak i při lásce k svému životu by se měli chovat všichni, kdo mají odvahu odmítnout to, co není dovoleno jíst.

Ti, kteří dozírali nad nezákonnou obětní hostinou, vzali ho stranou a – poněvadž s ním byli dávno známí – domlouvali mu, aby jedl přinesené maso, které je mu dovoleno jíst a které si sám připraví, ale aby předstíral, že jí z masa obětovaného modlám, jak to král přikázal. Když bude tak jednat, unikne smrti a bude mít užitek z jejich laskavosti pro staré přátelství, které ho k nim váže. On však pojal vznešené rozhodnutí, hodné jeho věku, vážnosti stáří, znamenitého veřejného postavení, vzorného chování od mládí, ale zvláště přiměřené svatým a od Boha daným zákonům. Bez váhání prohlásil, aby ho raději poslali na onen svět.

„Neboť“ – řekl – „přetvářka není vhodná pro náš věk. Mnozí z mladých lidí by se mohli domnívat, že devadesátiletý Eleazar přešel k pohanství, a tak by kvůli mně mou přetvářkou pro zcela kratičký zbytek života byli svedeni a já sám bych pokryl své stáří hanebnou skvrnou. Neboť i kdybych nyní ušel mučení od lidí, neuniknu ani živý ani mrtvý rukám Všemohoucího. Proto se nyní mužně zříkám svého života a ukážu se hodným svého stáří, abych zanechal mladým lidem ušlechtilý příklad ochotné a hrdinné smrti za svaté a vznešené zákony.“

Když to řekl, šel ihned k mučidlu. Ti, kdo ho vedli, změnili své laskavé chování, které mu nedávno prokazovali, v chování tvrdé, protože slova, která před tím pronesl, byla z jejich hlediska holé bláznovství.

Když pod ranami dokonával, sténal a pravil: „Pán ví ve své svatosti a moudrosti, že ačkoli jsem mohl uniknout smrti, snáším ukrutné bolesti bičování na těle, v duši však je s radostí trpím pro bázeň před ním.“

Tak dokonal a svou smrtí zanechal nejen mladým, ale všemu lidu příklad statečnosti a památku ctnosti.

Žl 3,2–3.4–5.6–7

Odp.: Hospodin mi pomáhá.

Hospodine, kolik je těch, kdo mě sužují!
Mnoho jich na mě dotírá!
Mnoho jich o mně říká:
„Ani Bůh mu nepomůže!“

Ty však, Hospodine, jsi můj štít,
jsi má chlouba, ty mi pozvedáš hlavu!
Hlasitě jsem volal k Hospodinu,
a vyslyšel mě ze své svaté hory.

Klidně jsem ulehl a usnul.
Probudil jsem se, protože mi Hospodin pomáhá.
Nezaleknu se ani tisíců,
kteří mě obkličují.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Zj 3,1–6.14–22

Kdo mi otevře dveře, k tomu vejdu a budu u něho jíst.

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Já, Jan, uslyšel jsem Pána, jak mi říká:

„Andělovi církevní obce v Sardech napiš: Toto praví ten, který má sedm Božích duchů a sedm hvězd: Znám tvé skutky; máš jméno, jako bys žil, ale jsi mrtvý. Probuď se a utvrď zbytek, který je už na umření. Shledal jsem totiž, že tvoje skutky nejsou dokonalé před mým Bohem. Nuže, vzpomeň si na nauku, kterou jsi přijal a slyšel; zachovávej ji a změň se! Neprobudíš-li se však, přijdu jako zloděj, a ty nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.

Přesto však máš v Sardech několik lidí, kteří si šaty neposkvrnili; ti budou se mnou chodit v bílých šatech, protože jsou toho hodni.

Kdo zvítězí, bude tedy oblečen do bílého; jeho jméno nevymažu z knihy života, ale budu se k němu znát před svým otcem a jeho anděly.

Kdo má ucho, ať poslouchá, co říká Duch církevním obcím.

Andělovi církevní obce v Laodiceji napiš: Toto praví Amen, svědek spolehlivý a věrný, začátek Božího stvoření. Znám tvé skutky: nejsi ani studený, ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký! Takto však, protože jsi vlažný, ani horký, ani studený, vyplivnu tě z úst.

Říkáš: ‚Jsem bohatý, mám všeho dost, nic nepotřebuji' – a nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný, chudý, slepý a nahý, pak ti radím, kup si ode mě zlato v ohni pročištěné, abys zbohatl; bílé šaty, aby ses oblékl a neukazovala se tvá ošklivá nahota; mast, aby sis pomazal oči a zase viděl.

Já kárám a trestám všecky ty, které miluji. Buď tedy horlivý a dej se na pokání.

Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě. Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn, jak i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůně.

Kdo má ucho, ať poslouchá, co říká Duch církevním obcím."

Žl 15,2–3ab.3cd–4ab.5

Odp.: Kdo zvítězí, toho vezmu k sobě na svůj trůn.

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost,
upřímně smýšlí ve svém srdci,
svým jazykem nepomlouvá.

Nečiní příkoří svému bližnímu,
netupí svého souseda.
Nešlechetným člověkem pohrdá,
ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

Nelichvaří svými penězi
a nebere úplatky proti nevinnému.
Kdo takto jedná,
nikdy nezakolísá!

Zpěv před evangeliem: 1 Jan 4,10b

Aleluja. Bůh si nás zamiloval a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. Aleluja.

kulturaslova.cz

Evangelium: Lk 19,1–10
Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby ho viděl, protože tudy měl procházet.

Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!“

Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!“

Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“

kulturaslova.cz